

Helmeczy Gábor

Rocky világa

1.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Kiemelt köszönetem az Underground kiadó vezetőinek és összes munkatársának, akik a megismerkedésünk első pillanatától kezdve, türelmesen vezetnek engem a könyvkiadás rejtelmes útján. Segítőkézségük nem csak nekem, hanem MINDEN EMBERNEK PÉLDAÉRTÉKŰ a mai rohanó világban. Továbbá hálás vagyok mindazoknak, akiktől értékes és tanulságos tapasztalatokat szerezhettem eddigi életem során.

Hasonló köszönet illeti mindazokat a barátaimat és családtagjaimat, akik Rocky üzenete című könyvem elolvasása után kendőzetlenül, elfogultságot mellőzve hívták fel a figyelmemet egy-két fontos momentumra, melyek nagy mértékben segítségemre voltak és lesznek, terveim megvalósításainál.

Mindezek figyelembevételével hoztam létre ezt a könyvet, melynek olvasásához kellemes kikapcsolódást, jobban mondva „bekapcsolódást” kívánok mindenkinek.

2.

BEVEZETŐ

15 éves korom tájékán a cimboráim hasonlóságot véltek felfedezni egy híres színész arca, és az én arcom között, ezért elkezdtek Rocky-nak szólítani. Telt-múlt az idő, és cimboráim hozzászoktak, ugyanakkor engem is hozzászoktattak ahhoz, hogy így szólítanak. Magyarán szólva, rám ragadt ez a becenév. Akkoriban még nem voltam tisztában e titulus valódi háttér jelentésével, és fogalmam nem volt arról sem, hogy ez a becenév milyen fontos jelentőséggel bír, és mekkora felelőségekkel jár majd a jövőmre nézve, sőt immár több, mint negyven év elteltével azt hiszem túlzás nélkül kijelenthetem, hogy az életem nagy részére. 18 éves koromra egyre inkább éreztem magamban, hogy valami nem stimmel az életemmel.

Úgy éreztem, mintha többnyire nem én élném, hanem önmagam árnyéka. Mivel valami és valaki hiányzott, ezért égető szükségét éreztem annak, hogy megkeressem mi az. Idővel rájöttem, hogy a tudatosság, és ebből adódóan konkrétan én hiányoztam az életemből. Amikor rájöttem

erre, elkezdtem tudatosan felépíteni a saját világot (önmagamban), amelynek alapja ettől kezdve már nem az illúzióra, nem önmagam félrevezetésére épült. Kemény csatákat vívtam magammal, de úgy érzem a harc jól sikerült, mert igazi egyéniségem a felszínre került. Sikerült leszámolnom a régi énemmel, de mindaddig, amíg ezt nem tettem meg, nem volt saját életem, csak sodródtam a külvilág hullámaival. Az elmúlt sok-sok év tapasztalatai azt mutatják számomra, hogy hozzám hasonlóan az emberek többsége is érez valami hasonlót legbelül, de mégis úgy gondolják, hogy minden jó úgy, ahogy van. Ráadásul nem csak magukkal, hanem a környezetükben lévőkkel is elhítetik ezt. Főleg akkor nem látják be, hogy ez mekkora tévedés, amikor alvó üzemmódban bolyonganak a valóság és a kényszer által kialakult illúzióvilág között, mint ahogy például én is tettem ezt. Mindezekre csak akkor jön rá az ember igazán, amikor felébreszti magát az alvó üzemmódból, és ezt követően rádöbben arra is, hogy az ÉBREDÉST CSAK SAJÁT MAGA HOZHATTA LÉTRE, és csak saját maga tarthatja életben, senki más. Sem a gyógyszerek, sem a bankok, sem a pszichológusok, sem a különböző külső „segítségek” nem tudják, és nem is fogják ezt megtenni helyette, CSAK ÉS KIZÁRÓLAG az ember maga, aki ledönti a saját falait (a könyvem borítóján lévő képpel ezt sugallom!), és elkezdi TUDATOSAN irányítani a gondolatait, és ezáltal a saját életét. Nálam a legalkalmasabb pillanatban (a MOST pillanatában) kattant be, hogy nem az automatikusan pörgő

MŰVILÁGBAN szeretnék céltalanul szédelegni ide-oda, hanem az általam létrehozott világban, az általam kitűzött és megvalósított céljaim felé. Jogosan merülhet fel az a kérdés mindenkiben, hogy miért nem Helmeczy Gábor üzenete, vagy Helmeczy Gábor világa címet adtam a könyvemnek, éppen ezért írtam ebbe a könyvbe néhány mondatot ezzel kapcsolatban, válaszok-magyarázkodások helyett címmel.